

[Poul Schlüter.]

det ved vi. Vi kommer ikke let og problemøst igennem en omlægning i industrien, hvor stadig mere arbejdskraft føres væk fra de erhverv, som især skaber produktion, som forbruges af os selv, og over i den nyttige eksportindustri, men målet skal fortsat være høj beskæftigelse, og jeg tror, at den nuværende regering med rette kan glæde sig over, at vi har haft et højt beskæftigelses-trin i alle 3½ år. Ser vi på antallet af ansatte i den danske industri, så er det i hvert fald en kendsgerning, at vi igennem de sidste 3 års tid har fået etableret omkring 50.000 nye arbejdspladser i industrien.

Hr. Per Hækkerup bagatelliserede regeringens reformindsats. Han nævnte nogle eksempler på reformer og sagde, at de var ikke så betydningsfulde. Nu skal jeg ikke minde om dem alle. Men jeg synes nu nok, regeringen kan være sin indsats i moderniseringen af det danske samfund bekendt. Vi har fået en kommunalreform, den er ikke ført fuldt igennem, det varer sikkert 7-8 år endnu. Sammenlægningen af primærkommuner og amter har jo det mål, at vi efterhånden kan føre stadig flere opgaver, som i dag løses af den centrale forvaltning, ud til egnene selv; det tager tid, men vi er begyndt.

Vi har fået en reform af den statslige budgetlægning, vi har fået indført personalelofter, vi har fået en nyordning af rationaliseringsarbejdet, vi har fået fire nye jordlove og planlægningslove. Hele denne store opgave lå jo død i dansk politik i de mange år under socialdemokratisk ledelse efter folkeafstemningen i juni 1963. Vi har fået en tjenestemandreform, en reform af forsvarrets øverste ledelse, en saneringsreform, en realkreditreform, vi har fået nye egnsudviklingslove, og så har vi gennemført de nødvendige love, som skulle til, for at kildeskatten overhovedet kunne starte, ikke færre end omkring 30 love, som hr. Grünbaum ikke rigtig havde tænkt på. Det er klart stort set. En løsning af sambeskatningsproblemet, en særlig ordning for medhjælpende hustruer, vi fik indført et skatteloft, bedre regler omkring bobeskatningen, en forbedring af stillingen for ægtefællepar, sparepræmieordninger og meget andet.

Store reformer har vi set på uddannelsesområdet, længere undervisningstid, ny sty-

relseslov for universiteterne, medindflydelse for de studerende, uddannelsesstøtten er næsten fordoblet over disse 3 år. Ny teaterlov, ny lov om fritidsundervisning, lov om offentlighed i forvaltningen og så en fond på folkepensionsområdet, som skaber en opsparing, som vi inden længe kan begynde at anvende til en tillægspension, som kan give os en bedre pension for alle. Endvidere har vi taget de første skridt i kampen mod forurenningen, og vi har fået kortlagt problemet.

Alt dette, og jeg har kun nævnt de vigtigste eksempler, markerer efter min mening, at den nuværende regering har været den mest reformivrige og også den mest reformduelige, vi har haft i mands minde. Også selv om man kan huske meget langt tilbage.

Dernæst vil jeg gerne vende mig til de synspunkter, hr. Per Hækkerup i dag fremførte om markedsproblemet, og det gør jeg ikke med så stor glæde. Nu brugte hr. Per Hækkerup så megen tid på de andre punkter i sin tale, at han måske havde for lidt til rådighed til at uddybe socialdemokratiets markedspolitiske stilling, det kunne ellers nok være på sin plads, men jeg vil gerne sige, at sådan som hr. Per Hækkerup talte i dag, synes jeg, at han næsten var mere standpunktsløs, end socialdemokratiet var på sit årsmøde forleden — og der skal ellers noget til.

Da jeg hørte hr. Per Hækkerup i dag, kom jeg til at tænke på hr. Wilson, og jeg synes næsten, hr. Per Hækkerup i dag lød, ligesom hr. Wilson gjorde, da han begyndte sit tillægetog for nogle måneder siden. Men jeg vil gerne føje til, at jeg håber, og jeg tror også, at hr. Per Hækkerup trods alt vil slutte i et andet standpunkt end det, hr. Wilson nu har taget. Jeg havde gerne set, at socialdemokratiet havde truffet et klart valg og markeret et tydeligt standpunkt, ligesom LOs formand, hr. Thomas Nielsen, har gjort det, nu hvor vore forhandlinger med fællesmarkedet praktisk talt er afsluttet. Vi ved jo, at England kommer med. Det er alene den formelle beslutning, som endnu mangler i det engelske parlament. Den 21. september skal vi have valg hos os, og den 28. oktober må vi påregne at det engelske parlament træffer sin beslutning. Derefter skal et nyvalgt folketing træffe sin afgørelse her i denne sal. De partier og de kandidater,